

Verstilde passie voor het oude

In *De herberg* geeft Ingrid van de Linde een poëtisch beeld van de historie van een bijzonder pand in Kloetinge en van diens bewoner.

door Rolf Bosboom

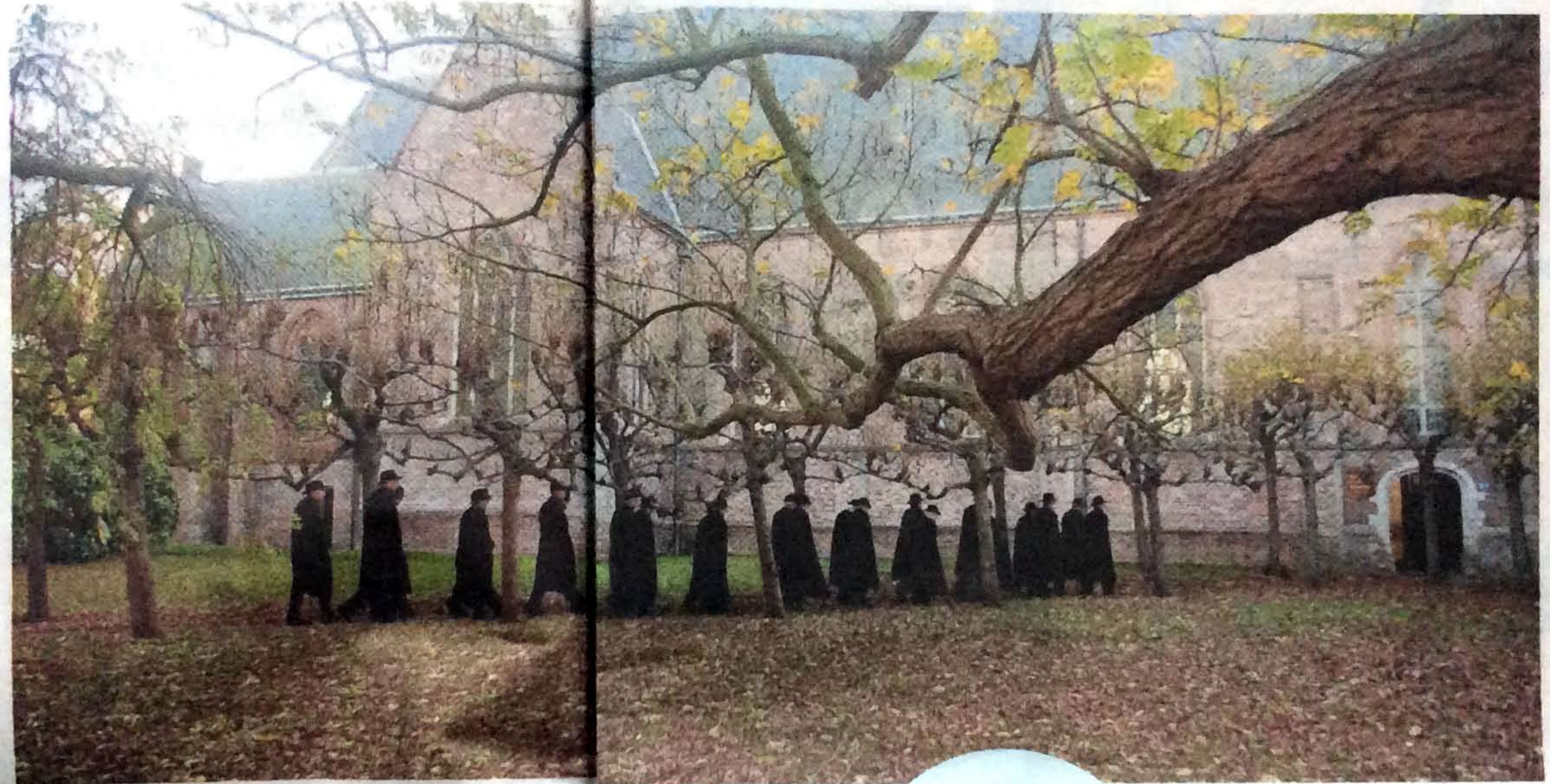
In het werk van beeldend kunstenaar Ingrid van de Linde uit Goes speelde beweging altijd al een belangrijke rol. Met haar eerste film, de documentaire *De herberg*, maakt ze de stap naar daadwerkelijk bewegend beeld. Haar achtergrond bleek daarbij een groot voordeel. „Als kunstenaar ben je gewend om goed te kijken en dus kun je snel standpunten bepalen en een draaiboek maken.”

Ze werkte, in nauwe samenspraak met beeldend kunstenaar en theaterwetenschapper Renée Schouwbergen, drie jaar lang aan *De herberg*.

Dat ze ooit een film zou maken, leek vooral een kwestie van tijd. Alleen het juiste ogenblik en het geschikte onderwerp moesten zich aandienen. Toen ze in haar geboortedorp Kloetinge in gesprek raakte met Aad Bruijns, eigenaar van de vroegere herberg aan het Geertesplein, besepte ze dat het moment daar was.

„Hij ging aan tafel zitten, pakte een oude schervenpot en begon er een verhaal over te vertellen”, vertelt Van de Linde. „De behoedzaamheid en eerbied voor het oude raakten me heel diep. Ik dacht: dit wil ik in film zien. Achter de schermen was ik al aan het experimenteren met film, maar nu zag ik de mogelijkheid om het uit te voeren.”

De sober levende Bruijns verzamelt in de herberg uiteenlopende restanten van de oude tijd en zoekt de bijbehorende verhalen. Het pand

•••
200 tot 250 mensen leverden een bijdrage aan *De herberg*. Daarmee is de film uitgroeid tot een megaproject.

staat inmiddels overvol. „Het is van lieverlee een manie geworden”, zegt hij in de film. „De voorwerpen hebben geen geldwaarde, maar wel een wetenschappelijke waarde.”

Van de Linde verbindt de passie van Bruijns met de historie van het pand, dat sinds de zestiende eeuw uiteenlopende en vaak gecombineerde functies heeft gekend. Het was onder meer de thuishaven van Handbooggilde Sint Sebastiaan, de locatie waar recht werd gesproken en vanaf de negentiende eeuw de plaats waar verenigingen samenkwamen, zoals het leesgezelschap Lust tot Onderzoek.

De diverse tijdperken heeft Van de Linde geënceneerd, bijvoorbeeld de jaarlijkse feestavond van het leesgezelschap. De scènes worden afgewisseld met poëtische beelden van vaak van nabij gefilmde elementen van tijdloze schoonheid in het

Zeeuwse landschap, bijna als levende kunstwerken. Bijzonder is ook de muziek van het vooraanstaande Trio Reijseger, met Ernst Reijseger (cello), Harmen Fraanje (piano) en Mola Sylla (zang en percussie). Zij doen met hun muzikale inbreng regelmatig elk besef van plaats en tijd vervagen.

De film, die als ondertitel ‘Tussen loslaten en verwachting’ heeft meegerekregen, krijgt daardoor en door de rituelen en de verstilde passie van Aad Bruijns een soms bijna serene karakter. „De soberheid, de eenvoud en de stiltes zijn voor mij echt belangrijk”, benadrukt Van de Linde. Uiteindelijk speelt *De herberg* met de balans tussen het onbenoembare, de verbeelding en historische feiten.

De herberg
Deze film verbindt de geschiedenis van de vroegere herberg in Kloetinge met het verhaal van de huidige bewoner en de schoonheid van het Zeeuwse land.

Van de Linde kreeg uit alle hoeken medewerking aan haar film. Naar schatting hebben in totaal 200 tot 250 mensen er een bijdrage aan geleverd.

Daarmee is *De herberg* geleidelijk uitgroeid tot een megaproject. „Als je iets met passie doet, dan lukt het ook. Ik ben in dat bootje gaan staan en ging varen. Je moet er vertrouwen in hebben dat het goedkomt. Ik ben, denk ik, ook in staat om mensen te enthousiasmeren. Het is bijna iets magisch waardoor je mensen aantrekt, zodat je samen zo'n project tot stand kunt brengen.”

.....
'De herberg', zondag 13 september 15.00 uur (met Q&A); zaterdag 19 september 15.15 uur zaal 3.

• Scène uit *De herberg*: gildebroeders van het Sint Sebastiaansgilde op weg naar de Geerteskerk in Kloetinge.